

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 896
din 27.11.2008**

Dosar nr.:446/2008

Petiția nr.: 8296/10.06.2008

Petent: B M

Reclamat: N D

Obiect: sesizarea unei fapte prevăzute de codul penal (furt de lemne)

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. B M , cu domiciliul

I.2. Numele, domiciliul, reședința reclamatului

I.2.1. N D , cu sediu

II. Obiectul sesizării

Sesizarea vizează furtul unei cantități de lemne din gospodăria petentului.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Prin petiția înregistrată cu nr.8296 din 10.06.2008, și completările ulterioare înregistrate cu nr. 9114 din 01.07.2008 și nr. 10337 din 01.08.2008 petentul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să se pronuțe cu privire la faptul că i-au fost furate patru remorci cu lemne de către vecinul său dl. D M S. De asemenea solicită, ca primarul comunei Axintele dl. N D să îi repare casa, să îi dea 4 ha teren arabil și nu în ultimul rând să îi dea ajutorul pentru lemne de foc pentru anul 2007 și anul 2008.

IV. Procedura de citare

În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Prin adresa înregistrată cu nr. 8398 din 12.06.2008 a fost citat petentul, B M Colegiul Director al CNCD a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială potrivit prevederilor OG nr.137/2000 republicată.

Prin adresa cu nr. 8397 din 12.06.2008, a fost citat reclamatul, N D în vederea audierii pentru data de 10.07.2008.

La termenul din data de 10.07.2008, petentul s-a prezentat în vederea audierii, reclamatul nu a fost prezent la audieri.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

Pe fond, petentul arată că primarul comunei Axintele dl. N N nu îi dă bani pentru lemne și nu îi repară casa, de asemenea petentul susține că i s-a furat din gospodărie patru remorci cu lemne.

În adresele de completare a petiției, petentul solicită înființarea unui post de poliție, a unei farmacii, montarea unor cabine telefonice, iluminarea străzilor etc.

Din raportul de investigații reiese faptul că în data 24.07.2008 o echipă de investigație a C.N.C.D s-a deplasat în comuna Axintele, județul Ialomița, pentru a investiga aspectele semnalate în memoriul transmis instituției noastre de către domnul B M Petentul a lăsat numărul de telefon al fratelui său (dl. B T), în sensul că fratele poate susține afirmațiile sale privind tratamentul discriminatoriu la care este supus de către primarul N D

Pentru obținerea de informații suplimentare echipa de investigații l-a contactat pe fratele petentului B M care a spus despre acesta că suferă de o boală psihică și nu se poate pune bază pe afirmațiile sale. De asemenea a declarat că fostul primar al comunei Axintele, dl. N D nu a comis nicio faptă de discriminare împotriva fratelui său.

La sediul Primăriei comunei Axintele echipa de investigație a purtat discuții cu viceprimarul (I M) și agentul agricol (I C), domnul N Duțu nemaifiind primar al comunei Axintele.

Domnul I M a declarat că petentul obișnuiește să facă sersizări și reclamații la diferite instituții ale statului (ex.: Instituția Prefectului-jud.Ialomița, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, Secretariatul General al Guvernului, Inspectoratul Județean de Poliție Ialomița, Postul de Poliție Axintele), însă acestea sunt nefondate.

Referitor la ajutorul pentru lemne de foc, viceprimarul a precizat că B M nu a făcut nicio cerere în acest sens pentru iarna anilor 2007-2008, acesta fiind plecat din localitate de mai mult timp.

Domnul C I a prezentat echipei C.N.C.D situația proprietăților petentului 1/3 din casa părintească, 1/3 din terenul intravilan aferent construcției și 1/3 din suprafața de teren extravilan de 2,25 ha, rezultând că până în prezent acestea nu au fost înstrăinate.

Susținerile Primăriei Comunei Axintele

Prin adresa nr. 1401 din 25.07.2008, înregistrată la C.N.C.D cu nr. 10.350 din 04.08.2008, Primăria comunei Axintele arată că petentul a locuit în casa părintească în satul Horia cu concubina sa T P dar în ultimul timp au fost plecați din localitate.

Potentul deține 1/3 din casa, terenul intravilan aferent construcției și suprafața de 2,25 ha teren extravilan ce a aparținut părinților decedați (sunt trei frați și nu au dezbatut succesiunea), totodată mai deține 1/2 din suprafața de 2,75 ha teren extravilan.

În ceea ce privește ajutorul financiar pentru încălzirea locuinței acesta nu a beneficiat deoarece nu a solicitat fiind plecat din localitate.

Casa nu este demolată dar fiind construită din paianță are în permanență nevoie de îngrijire, iar suprafața de teren extravilan deținută de dl. B M este pârlăgă.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că, în spetă, prin petiția înregistrată cu 8296 din 10.06.2008 petentul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să se pronuțe cu privire la acte de furt.

În drept, analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induce distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care

tratamentul este justificat obiectiv. (vezi *Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others*, Cauza 106/83, 1984 ECR 4209, para 28; *Koinopraxis Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities*, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 *Jippes and others* 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 *Portugal vs. Council* 1999 ECR I-8395 para.91)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag.75)

Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art. 2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

Colegiul Director, raportat la obiectul sesizării analizează în ce măsură obiectul acesteia este de natură să cadă sub incidența art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentului, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Colegiul Director ia în discuție excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării relativ la obiectul petiției, excepție invocată din oficiu, urmând a soluționa acest din urmă aspect.

În acest sens, se reține, astfel cum este formulată petiția, că petentul invocă fapte ce vizează, ajutorul pentru lemne de foc, ajutor material pentru reparația locuinței și o faptă de furt. Or, în exercitarea competențelor sale, Colegiul constată că este sesizat cu privire la fapte care sunt prevăzute și sancționate de Codul penal, în speță art. 208, art. 209, art. 210 (furtul, furtul calificat, pedepsirea unor furturi la plângerea prealabilă). Or, din acest punct de vedere, investigarea infracțiunilor prevăzute de Codul penal revine organelor de cercetare penală.

În acest sens, se reține că potrivit art. 208 privind furtul „Luarea unui bun mobil din posesia sau deținerea altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a l’și-l însuși pe nedrept, se pedepsește cu închisoare de la unu la 12 ani. Se consideră bunuri mobile și orice energie care are o valoare economică, precum și înscrisurile.

Fapta constituie furt chiar dacă bunul aparține în întregime sau în parte faptuitorului, dar în momentul săvârșirii acel bun se găsea în posesia sau deținerea legitimă a altei persoane.

De asemenea, constituie furt luarea în condițiile alin. 1 a unui vehicul, cu scopul de a-l folosi pe nedrept”.

Potrivit art. 209 privind furtul calificat “Furtul săvârșit în următoarele împrejurări: a) de două sau mai multe persoane împreună; b) de o persoană având asupra sa o armă sau o substanță narcotică; c) de către o persoană mascată, deghizată sau travestită; d) asupra unei persoane aflate în imposibilitatea de a-și exprima voința sau de a se apăra; e) într-un loc public; f) într-un mijloc de transport în comun; g) în timpul nopții; h) în timpul unei calamități) prin efracție, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevărate ori a unei chei mincinoase, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani...”

Potrivit art. 210 privind pedepsirea unor furturi la plângerea prealabilă “Furtul săvârșit între soți ori între rude apropiate, sau de către un minor în pagubă tutorelui sau, ori de către cel care locuiește împreună cu persoana vătămată sau este găzduit de aceasta, se urmărește numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală”.

În ceea ce privește acordarea ajutorului material pentru repararea locuinței și ajutorului pentru lemne de foc se adevărește din adresa primăriei că petentul nu a solicitat primăriei acest ajutor.

Având în vedere motivele expuse și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în raport cu aspectele care fac obiectul plângerii.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării relativ la obiectul plângerii, ridicată din oficiu în cauză
2. O copie a hotărârii se va comunica petentului.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

MONICA VASILE - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

